

80-lecie Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej

Rośnie liczba absolwe

KATARZYNA PAKUŁA-KWIECIŃSKA

Obchody jubileuszu 80-lecia w skrócie

21 czerwca

■ Uroczyste posiedzenie Rady Wydziału, w którym udział wzięli wszyscy pracownicy. W zależności od stażu pracy (10, 20, 30 lat) otrzymali brązowe, srebrne i złote odznaki.

■ Dziekan Piotr Skłodowski wraz z głównym geodetą kraju Kazimierzem Bujakowskim otworzyli wystawę „80 lat rozwoju geodezji, kartografii i poligrafii” zorganizowaną w Dużej Auli.

22 czerwca

■ Uroczysta akademia (z udziałem m.in. rektora prof. Jerzego Woźnickiego oraz byłych dziekanów: prof. Felicjana Piątkowskiego i prof. Henryka Leśnioka).

■ Otwarcie międzynarodowej konferencji naukowej „Gospodarowanie na obszarach wiejskich i kataster”.

■ Bal absolwentów.

23 czerwca

■ Zwiedzanie nowego gmachu Obserwatorium Astronomiczno-Geodezyjnego w Józefosławiu (miało być otwarcie, ale nie było czego otwierać, bowiem budynek nie został jeszcze wyposażony).

■ Olimpiada geodezyjna dla studentów.

■ Wspólna zabawa przy ognisku.

21 września minie 80 lat od rozpoczęcia samodzielnej działalności przez Wydział Mierniczy – pierwszą geodezyjną akademicką placówkę w Polsce. W obchodzonym uroczystości w czerwcu jubileuszu udział wzięło kilkaset osób, wśród których niemal zupełnie zabrakło 20- i 30-latków.

Fot. 2

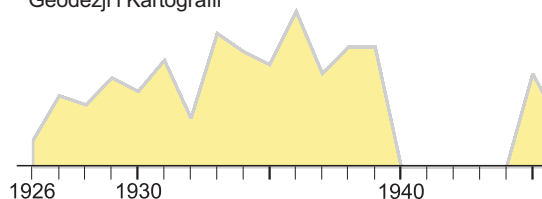
Fot. 1

Fot. 1. Absolwenci zgromadzeni na uroczystej akademii w Małej Auli

Fot. 2. Duża Aula – wystawa „80 lat rozwoju geodezji, kartografii i poligrafii”

Fot. 3. Dziekan Piotr Skłodowski i prezes GUGiK Kazimierz Bujakowski otwierają wystawę

Fot. 4. Gmach Główny podczas 175-lecia Politechniki Warszawskiej i 80-lecia Wydziału Geodezji i Kartografii

ntów

Fot. 4

Fot. 3

W ciągu minionych 80 lat absolwentami Wydziału zostało prawie 5 tysięcy geodetów i kartografów oraz 900 poligrafów. Liczba absolwentów w poszczególnych latach zmieniała się od bliskiej 0 (w czasie wojny) do 225 (w roku 1968). Ostatnio, po 10-letnim dołku, absolwentów znów przybywa, i to w zawrotnym tempie. Potroić się liczbą studentów – w roku akademickim

2000/2001 na studiach dziennych magisterskich i inżynierskich, zaocznych inżynierskich oraz podyplomowych było łącznie 1781 osób (w 1991 r. – 610).

W ciągu ostatnich 10 lat na Wydziale zmieniła się nie tylko liczba studentów. Znacznie poprawiło się wyposażenie Wydziału w sprzęt i oprogramowanie. Zniknęło muzeum, a studenci mają wreszcie dostęp do najnowszych technologii. Zdaniem dziekana prof. Piotra Skłodowskiego poziom kształcenia dorównuje najlepszym wydziałom geodezyjnym w Europie, a kwalifikacje absolwentów odpowiadają potrzebom rynku.

Dziekan martwi się jednak, że wzrośtowi liczby studentów nie towarzyszy zwiększenie liczby nauczycieli akademickich, co powoduje przeciążenie tych ostatnich obowiązkami dydaktycznymi. Elementem pozytywnym jest ustabilizowana 19-osobowa grupa tzw. pracowników samodzielnych decydująca o uprawnieniach do doktoryzowania i habilitacji. Troską napawa jednak perspektywa niewielkiej liczby habilitacji w najbliższym czasie i w ogóle brak młodych pracowników. W latach 20. kadre profesorską stanowili ludzie koło czterdziestki. Dzisiaj na Wydziale uczą profesorowie urodzeni w latach 30. i 40., a więc prawie dwa razy starsi. Młodzi – jak podkreśla dziekan Skłodowski – wolą pracować i zarabiać w produkcji, niż poświęcać się nauce. Jednak absolwenci studiów doktoranckich widzą tę sytuację inaczej – twierdzą, że nie ma dla nich na Wydziale miejsca, i to dlatego muszą odchodzić do innej pracy.

Z historii Wydziału

Wydział Mierniczy rozpoczął samodzielną działalność w Politechnice Warszawskiej 1 września 1921 roku. Formalnie Wydział został powołany rozporządzeniem ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego z 30 czerwca 1921 roku. W inauguracji roku akademickiego 1921/22 wzięło udział 38 studentów. Początkowo nauka trwała trzy i pół roku, a z powodu braku profesorów na Wydziale nie było ani jednej katedry. Wykłady z miernictwa prowadził profesor Antoni Ponikowski kierujący Katedrą Miernictwa na Wydziale Inżynierii Wodnej. W roku 1922 powstała na Wydziale pierwsza zwyczajna Katedra Miernictwa I (późniejsze nazwy: Katedra Geodezji I, Katedra Geodezji Wyższej), kierowana przez profesora Edwarda Warchałowskiego i nadzwyczajna Katedra Miernictwa II (późniejsze nazwy: Katedra Geodezji II, Katedra Geodezji Niższej i Katedra Podstaw Geodezji), którą kierował Jan Piotrowski (mianowany profesorem na tej katedrze w roku 1925). W roku 1925 powołano trzecią na Wydziale – Katedrę Astronomii Praktycznej z profesorem Felicjanem Kępińskim na czele, a w dwa lata później w jej ramach – Obserwatorium Astronomiczne Politechniki Warszawskiej.

W roku 1925 zmieniono nazwę Wydziału na Wydział Geodezyjny. Pierwszym absolwentem, który uzyskał w roku 1933 stopień naukowy doktora na Wydziale był inż. Antoni Kwiatkowski. Pierwszą habilitację uzyskał dr Stanisław Kluźniak. W latach 1933-36 prof. Edward Warchałowski piastował urząd rektora Politechniki. W czasie okupacji niemieckiej prowadzono na Wydziale tajne studia, które ukończyło 21 osób. Po wojnie, już 1 stycznia 1946 r., Wydział wznowił samodzielną działalność. Profesor Warchałowski został ponownie rektorem. Na Wydziale Geodezyjnym, obok pierwszej generacji wybitnych profesorów przedwojennych, pracę rozpoczynają ich następcy: Czesław Kamela, Tadeusz Lazzarini, Stefan Hausbrandt, Marian Brunon Piasecki, Wiesław Opalski, Jan Różycki, Franciszek Biernacki, Waclaw Nowak, Henryk Leśniok, Felicjan Piątkowski, Walenty Szpunar i Marian Frelek. Od roku 1954 Wydział nosi nazwę Geodezji i Kartografii. Na początku lat 70. zlikwidowano katedry, a na ich miejsce powołano cztery instytuty, które działają do dzisiaj: Instytut Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej, Instytut Fotogrametrii i Kartografii, Instytut Geodezji Gospodarczej oraz Instytut Poligrafii.

Fot. 5

Fot. 6

Ważne zmartwienie władz Wydziału to skromna baza lokalowa, zwłaszcza laboratoryjna, która od lat nie ulega rozszerzeniu. Bez jej zwiększenia nie jest możliwy dalszy przyrost liczby studentów. W częściowym rozwiązaniu problemu mogłyby pomóc pomieszczenia nowego budynku Obserwatorium Astronomiczno-Geodezyjnego w Józefosławiu. Nowoczesny gmach – który z dumą prezentował jubileuszowym gościom prodzikan prof. Jerzy Rogowski – przewidziany został nie tylko do prowadzenia badań naukowych. Byłaby tam również możliwość organizowania zajęć dla studentów, a także konferencji. Byłaby, bo obserwatorium stoi puste – zabrakło pieniędzy na jego wyposażenie i nie ma widoków na to, by w rozsądnym czasie Wydział mógł sobie poradzić z tym problemem samodzielnie. Wiele opisanych trudności zniknęłoby bez śladu, gdyby krzywa poziomu wydatków państwa

Fot. 7

Fot. 5. Absolwenci z zainteresowaniem oglądali w Józefosławiu teleskop zenitalny
Fot. 6. Nowy gmach Obserwatorium Astronomiczno-Geodezyjnego w Józefosławiu
Fot. 7. Dziekan Piotr Skłodowski ze zniczem geoolimpijskim
Fot. 8. Ognisko zintegrowało studentów i absolwentów Wydziału

na naukę i edukację nie szła ciągle w dół. Co gorsza braki finansowe uderzają również bezpośrednio w studiującą młodzież. Koszty utrzymania w Warszawie (akademik!) i wydatki ekstra (typu finansowanie praktyk połowych z własnej kieszeni) sprawiają, że „bezpłatna” nauka jest niedostępna dla dużej części niezamożnej młodzieży. A jeśli Janko Geodeta czeka gdzieś na swoją szansę?

Zainteresowaniem przyglądałam się obchodom jubileuszu, który – choć starannie przygotowany i momentami ogromnie wzruszający – nasuwał nie zawsze przyjemne refleksje. Na pewno miło pomyśleć, że stoi za nami 80 lat historii i wielu wspaniałych ludzi. Aż szkoda, że o niektó-

rych wydarzeniach i niektórych nauczycielach można już tylko poczytać.

Ale jest i druga strona medalu. Trudno na przykład uwierzyć, że 3-krotny wzrost liczby studentów nie odbija się na jakości kształcenia. Dobre wyposażenie Wydziału to nie wszystko. Student musi jeszcze nauczyć się je obsługiwać, a o to w tłoku trudno. Na osobisty kontakt z autorytetami naukowymi i moralnymi, tak ważny w kształtowaniu młodego człowieka, też warto poświęcić trochę czasu.

Niepokojące jest panujące na Wydziale przekonanie, że zapotrzebowanie na geodetów przekracza obecną liczbę absolwentów. Czas by pożegnać się z mitem, że nie ma wśród nas bezrobocia. Jest, i nic w tym nadzwyczajnego – takie są reguły gospodarki rynkowej. Warto się jednak zastanowić, czy dalszy wzrost liczby absolwentów jest w ogóle potrzebny, a jeśli tak – to do jakiego poziomu.

Inna niepokojąca sprawa to brak więzi łączącej uczelnię z młodymi ludźmi opuszczającymi jej mury. Jeśli pominąć studentów, którzy mimo deszczu świetnie bawili się na imprezach plenerowych w Józefosławiu, to średnia wieku uczestników jubileuszu była dość wysoka. Dlaczego młodym geodetom nie zależy na kontakcie z uczelnią? I czy nie przydałaby się jakaś inicjatywa skupiająca absolwentów wokół macierzystego Wydziału? Na pewno skorzystałoby z tego obie strony.

Zdjęcia Katarzyna Pakuła-Kwiecińska i Jerzy Przywara

W materiale wykorzystałam dane z książki *80 lat Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej*, Oficyna Wydawnicza PW, Warszawa 2001

Fot. 8

Dotychczasowi Dziekani Wydziału

1921-24	Czesław Skotnicki
1924-33	Edward Warchałowski
1933-35	Stefan Straszewicz
1935-37	Melchior Nesterowicz
1937-39	Antoni Ponikowski
1939-45	Jan Piotrowski
1945-46	Witold Wierzbicki
1946-50	Bronisław Piątkiewicz
1950-53	Wacław Nowak
1953-55	Tadeusz Lazzarini
1955-56	Felicjan Piątkowski
1956-60	Jan Piotrowski
1960-62	Jan Różycki
1962-64	Tadeusz Lazzarini
1964-69	Czesław Kamela
1969-71	Tadeusz Lazzarini
1971-73	Zdzisław Adamczewski
1973-78	Czesław Kamela
1978-84	Henryk Leśniok
1984-85	Andrzej Makowski
1985-89	Jerzy Fellmann
1989-90	Marian Pękalski
1990-96	Stanisław Białousz
1996-dzisiaj	Piotr Skłodowski

Kierownictwo Wydziału w kadencji 1999-2002

- Dziekan: prof. Piotr Skłodowski
- Prodziekani: prof. Witold Prószyński, prof. Jerzy Rogowski, dr Józef Iwanicki, dr Zenon Kaczyński
- Dyrektorzy: Instytut Fotogrametrii i Kartografii – prof. Andrzej Makowski, Instytut Geodezji Gospodarczej – prof. Wojciech Wilkowski, Instytut Geodezji Wyższej i Astronomii Geodezyjnej – prof. Janusz Śledziński, Instytut Poligrafii – dr Ewa Mudrak

Aktualni pracownicy

- 5 profesorów zwyczajnych z tytułem naukowym profesora
- 9 profesorów nadzwyczajnych z tytułem naukowym profesora
- 3 profesorów nadzwyczajnych ze stopniem doktora habilitowanego
- 1 docent ze stopniem doktora habilitowanego
- 31 adiunktów ze stopniem doktora
- 21 starszych wykładowców i wykładowców
- 17 asystentów
- 17 pracowników naukowo-technicznych,
- 18 pracowników administracji, księgowości i biblioteki
- 11 pracowników obsługi i robotników ■